

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Înfricoșatei Judecăți

Mare bucurie Îmi este venirea Mea cuvânt pe pământ, mare bucurie că am la cine să vin, că am cui să-i grăiesc și să Mă fac carte pe pământ și să fie scris pe ea numele Meu cel de azi: *Cuvântul lui Dumnezeu!*

Mare mângâiere și bucurie am cu tot cerul pentru credința cu care-Mi deschide și Mă primește un popor creștin în vremea aceasta de necredință, de întuneric mare pe pământ!

Nu este un mai mare întuneric pe pământ ca și necredința și ca și lepădarea de credință, ca și despărțirea de Dumnezeu a celor ce stau în numele lui Dumnezeu pe scaune de biserică a lui Iisus Hristos, și care nu păstoresc pe cei ce cred și așteaptă de la Dumnezeu ajutor cu nădejde în vremi de strâmtorare, și care-și iau plata ne iubirii lor de Dumnezeu, pentru care turma creștină e lăsată pradă tâlharilor de suflet.

Cu mare bucurie Mă hrăniți voi, cei ce-Mi deschideți când grăiesc de deasupra și-Mi scrieți și-Mi împărțiți cuvântul și-Mi dați putere și cale ca să vin pe pământ cuvânt ca să împlinesc Scripturile venirii Mele cu sfinții în zeci de mii și să-Mi fac cale zilei slavei Mele, căci trebuie pregătită această zi, și nu pot nimic să împlinesc până ce mai întâi nu vestesc prin cuvânt, și niciodată n-am lucrat altfel pentru împlinirile cele de la Dumnezeu între cer și pământ, și iată, mai întâi vestesc, și numai apoi împlinesc.

Se cutremură cei din cer de necredința de pe pământ, de prigonirea Mea și a împărăției Mele între oameni, o, dar n-a fost să fie prigoană pentru credință și să nu crească și mai mult credința și căutarea după Dumnezeu a oamenilor, căci duhul din om tânjește după ajutor de la Dumnezeu, chiar dacă omul nu pricepe aceasta cu mintea sa, dar duhul îi suspină și așteaptă cu nădejde și ține aproape cerul de pământ și cheamă pe Domnul să vină cu izbăvirea și cu judecata celor ce Îl prigonesc pe El pentru ca să stea ei mari peste oameni, peste pământ, ba și peste cer să stea mari. O, dar Eu, Domnul, sunt Cel ce am cuvânt, nu omul este, nu necredința, nu satana cel fără de astâmpăr prin slugile lui ca să-și țină stăpânirea cu dinții, cu toată puterea cea vrăjmașă puterii lui Dumnezeu Biruitorul, și iată, Eu sunt Cel ce biruiește și vine cuvânt pe pământ și-Și întărește împărăția și scaunul judecății faptelor, și voi da fiecăruia după cum este fapta sa, precum este scris.

Acum, pace vouă, celor ce-Mi dați cale și putere să vin pe pământ cuvânt, fiilor! Vă întăresc credința Eu Însumi. Vă dau din Mine ca să aveți, ca să Mă aveți și ca să lucrați înviere, așa cum Eu am lucrat pe pământ, fiilor.

V-am pregătit pentru lucrarea învierii morților, și mai ales pentru învierea celor adormiți, măi fiilor, căci ei sunt cei ce așteaptă pe Domnul, iar cei morți prin păcatele lor și treji cu trupul, aceia nu așteaptă pe Domnul și nu-L doresc, decât dacă le-ar face după plăcerea lor, și trebuie să le împărțim și lor *cuvântul lui Dumnezeu*, că poate, poate și din ei ar prinde frică de Domnul și de judecata faptelor lor și s-ar trezi să-și lucreze pocăința și iertarea cea de la Dumnezeu și calea crucii apoi.

O, fiilor, în ziua ce a trecut v-am șoptit din zori și v-am rostit povață proaspătă, căci voi v-ați gătit și v-ați pregătit pentru masa de pomenire a celor adormiți, pomeniți la voi, și pentru împărțirea pomenii pe la casele creștinilor credincioși cuvântului Meu sosit la voi de hrană pentru sufletul creștin, o, și v-am învățat cum să faceți împărțirea pomenii pentru ei, și v-am spus că dragă Mi-a fost și-Mi este vatra Moldovei, unde s-au păstrat rânduielile creștinești pentru vii și pentru adormiți, și unde s-au scris povestiri sfinte și pilde de urmat și de povestit, și că pe acest meleag gospodarii își spală de cu seară podelele și-și mătură prispelile și ogrăzile pentru ca să fie dimineata pregătiți să primească pe cei ce le aduc pomeni pentru

cei adormiți, că vin creștinii vecini cu hrană caldă, cu mămăliguță, cu pilaf, cu varză, cu colăcei rumeniți, cu bucate pline de dragoste pentru cei adormiți ai neamului lor, și pun ștergar de in pe podea sau pe prispă sau pe pământul mai curat al ogrăzii, și pe ștergar așează pomana și cănuța cu apă sau cu vin, aplecându-se ca la închinăciune până la pământul care se face masă de împărțit bucate și, tămâind pomana și stropind-o cu aghiasmă, cheamă gazda să se aplece în genunchi și să primească și să spună bogdaproste. Dacă e vreme cu ploaie se pune ștergarul pe podea în casă, iar dacă e uscat și soare așează pe prispă ștergarul sau pe pământ curat și se împarte pentru cei adormiți și se dă lumânare aprinsă la toți cei din casă.

După ce casele primesc pomana se pleacă la biserică cu coșuri de colăcei, cu colivă și cu mere, cu grijă mare pentru pregătirea aceasta, o, și se face bucurie și înviere în lumea celor adormiți, care așteaptă, iar această așteptare o știu cei ce sunt în viață și se pregătesc să-i întâmpine pe cei dragi ai lor, care așteaptă.

Satele povețelor sfinte ale Moldovei, limba cea sfântă a lor, obiceiurile frumoase pentru cer, pioșenia cu care se lucrează acestea aduc înaintea Mea acest meleag drag, și lucrul Meu cu voi e frumos, fiilor, iar voi trebuie să fiți frumoșii cei pentru lucrul cel frumos.

O, cât de pașnici, cât de blajini și de plini de iubire și de blândețe din cer trebuie să fie cei ce gătesc masă și pomană pentru cei adormiți, care așteaptă tot timpul pentru ei! O, cât de calzi la inimă și la cuvânt tot timpul trebuie să fie cei ce gătesc bucatele și bucuria și pomenirea celor care trec treaptă cu treaptă până la sala de nuntă a Mirelui Hristos, în cereștile locașuri ale Tatălui! Iată de ce trebuie în toată vremea să fiți ca îngerii, ca sfinții, cu purtare dulce și sfântă, ca să puteți trimite spre ei bucurii și pomeni, fiilor! Iată de ce te îndemn să fii ceresc mereu și cald mereu, măi creștine, măi!

O, fiilor, v-am povățuit, iar voi ați împlinit așa, și a avut între voi cine să-și amintească datina cea din Moldova și să împărțiți așa pentru cei adormiți, o, și s-a făcut bucurie cu trăire și au fost uimiți creștinii care au primit de aici de la voi pomană pentru cei adormiți, care așteaptă de la voi de aici, de unde Eu lucrez cu voi pomenirea lor, și apoi înviere, măi fiilor.

E zi de duminică, fiilor, și se citește în biserici evanghelia Mea cea despre ziua venirii Mele cu judecata făpturii și a faptelor. Lucrarea Mea cu voi este slava Mea, venirea Mea cu sfinții și cu îngerii, și e scaunul Meu de domnie, în fața căruia stau vrând-nevrând, știind sau neștiind stau toate neamurile adunate, iar Eu despart pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre ca să pun oile la dreapta, iar caprele la stânga Mea, precum este scris, și să le dăruiesc moștenirea împărăției gătită de la întemeierea lumii pentru oile Mele, iar caprelor să le dau după faptă ceea ce și-au lucrat spre pedeapsa lor cea veșnică.

O, fiilor, caprele sunt neastâmpărate, se cațără și rup frunzele și lăstarii copăceilor și sar și topăie, caută peste tot și ascultă cu greu de păzitor, umblă cu capul pe sus și n-au blândețe. Oile însă, sunt blajine, privesc spre pământ și pasc cumiți, ascultă de ciobani, nu se răzvrătesc, rabdă îndelung când sunt neputincioase, se lasă spre jertfă fără de împotrivire și seamănă cu Păstorul Care-Și pune viața pentru ele. Iată, faptele vorbesc, și de aceea învăț Eu mereu pe cei ce și-au ales să facă parte din fiii poporului cuvântului Meu cel de azi și să asculte de el ca de un păstor care-și pune viața pentru oi, și să învețe că oile sunt oi, iar caprele sunt capre, și să aibă grijă ce fac cu mersul lor pe calea lor cu Domnul.

Când creștinul crește mare nu mai este mic, e mare apoi, e mare mereu, nu mai poate să fie mic cel ce se face mare, căci ca să fii mic îți trebuie înțelepciune înaltă, nu ca a unui om de rând, care înțelege puțin și puține, o, și urât se face cel ce se dă mare și se crede mai mare! Iată, voi sunteți și stați micuți, și nu puteți nimic înaintea omului care stă mare, nu puteți nici din partea Mea să stați și să fiți primiți de la Mine în mintea omului care s-a învățat să stea și să fie mare, mare peste el, o, și nu oricum mare, ci și obraznic de mare, fiilor. Dar voi să stați mici și să vă trageți din fața celor ce nu știu de unde să vă ia pe voi când vă dau Eu să lucrați, căci Dumnezeu măsoară totul și tot timpul, iar omului nu-i ies tot la fel socotelile,

căci omul este om și atât, și așa s-a învățat să fie, să măsoare el, să măsoare și el, să se lupte apoi cu oricine ar vedea lucrările lui din afară, fiindcă omul însuși își este partinic, își ține parte sieși, și de aceea nu-l poate face Dumnezeu pe om după chipul și asemănarea Sa, după măsura cu care măsoară Dumnezeu, fiilor.

Omul face mereu păcate pentru că nu-l încredințează lui Dumnezeu mintea sa și și-o ține el sub stăpânirea lui, iar el este om și atât. Iar acum, iată, vine vremea postului mare, și e mereu de învățat pentru această lucrare a postului de cele rele și de cele pentru trup, și ca să aibă și sufletul parte de cele pentru el în om.

O, fiilor, dacă straja nu face lucrarea veghii, dacă nu priveghează în cetate, dacă nu poate să facă lucrarea ei de strajă, aduce satana de-ale lui, și apoi aduce mușenie, iar cel mut nu mai este cel curat, e ascuns cel mut de cel ce veghează cetatea, se dezvinovățește, se nemulțumește, se îndreptățește, caută vină celor ce îi arată nevegheea pentru cel veghetor și pentru cetate.

O, dacă cei dintr-o cetate nu grăiesc tot timpul între ei toate ale cetății, bune și rele, e pentru că nu vor aceasta, și dacă nu vor, o, nu sunt ei de partea celor ce veghează cetatea, ci sunt potrivnici, mai ales când dovedesc aceasta prin purtare. Cine este împotriva strajei nu este cu straja, o, și așa a fost mereu în turma bisericii Mele, și este suferință în turmă prin cei nu stau sub veghe și nu veghează straja cetății și nu veghează cu straja cetatea.

Dezvinovățirea este păcat, este duhul trufiei, căci cel ce se îndreptățește prin cuvinte împinge sub vină pe aproapele său și crede că el scapă de vină și iese deasupra, o, dar n-a fost niciodată să-și capete biruința cei care fac aceasta înaintea lui Dumnezeu, și, din contra, rămân rușinați, căci Domnul lucrează iubire, iertare, mângâiere, duhul frăției, cuvânt dulce, duh blând, fiilor.

Toate medicamentele pentru mântuire sunt de mare preț dacă omul știe să asculte și să le primească la vreme, că ele merg și răspund greu, pentru că omul înăuntrul lui nu este umilit, e tot nemulțumit, chiar dacă în afara lui dă să arate că e altfel și că e tot așa și înăuntrul lui. Dar dacă tu nu veghezi cu străjerul de peste cetate, și de peste tine pentru viața ta și a cetății, tu nu ai inima curată, tu faci de capul tău multe și de toate și n-ai grijă împotriva lui satana ca să nu-și aibă el loc peste cetate, ba faci și pe placul lui și te ascunzi ca și el, faci ca tine, nu ascuți de Dumnezeu, lucrezi fără sfat obștesc, nu-ți place unitatea duhului pentru că ai păreri tale, iar dacă faci așa nu ești de ajutor lui Dumnezeu, ci primejdie ești, și faci încordări în cer și pe pământ cu firea ta.

Dacă în cetățile în care sunt creștini ai cuvântului Meu fac greșeli cei ce iau de la Mine cuvânt de viață, o, aceștia nu greșesc unii față de alții, ci față de Dumnezeu și de această lucrare de cuvânt călcat peste el.

Așadar, lucrăm îndreptare pentru purtarea cea creștinească, și așa să se înceapă vremea postului mare, cu veghe și cu strajă peste tine și peste cetate, fiule creștin al lucrării cuvântului Meu, o, și să înveți mereu ce este postul cel cu putere și cu biruință, căci se postește de toate cele rele, necreștinești, și se înmulțește dragostea de Domnul, de poruncile vieții, și iată, aveți izvor de învățătură pentru faptele cele de-a dreapta Mea, fiilor, iar firea caprelor să nu se pomenească la cei care se dau lui Dumnezeu pentru mântuirea lor, și bine este să strălucească tot timpul învățătura și lucrarea mântuirii și să fiți voi mici ca să învățați mereu, căci cei ce cresc mari nu mai învață, iar voi sunteți toți pomeniți înaintea Domnului în fiecare zi aici, în cetatea cuvântului Meu, pentru iertare și pentru mântuire, fiilor.

O, fiți cei mici, și învățați, fiilor! Luați din povața Mea și stați sub ea cu ascultare, măi fiilor! Fiți blânzi și smeriți cu inima ca și Păstorul vostru! Fiți fiii zilei Mele, ai venirii Mele, și să vadă satana și să se rușineze și să nu mai aibă ce să ia și pentru el!

Și pace vouă acum! Am povățuit poporul ca Păstor al lor. Toți să ia și să împlinescă așa.

Pace vouă în zi de duminică, fiilor! Voiesc în fiecare zi de la voi, voiesc să fiți voi odihna Mea, ziua Mea de odihnă să-Mi fiți voi, o, fiilor, mângâiere să-Mi fiți voi, iar Eu să vă dau vouă mângâierea Mea, mereu, mereu să vă dau, o, fiilor! Amin, amin, amin.

22-02/07-03-2021